

Ngày Không Còn Cha

Trần trở

Giang Ân

1. Ngày con trở về cha không còn nữa. Ngày con trở về chiếc lá thu
2. Ngày con trở về cha không còn nữa. Ngày con trở về vầng bóng cha

rơi. Cha ơi! Đời cha gian khó bao nắng mưa dãi dầu. Nuôi con khôn
yêu. Cha ơi! Lời cha khuyên nhủ con sống cho nên người. Tim con ghi

lớn đưa con vào đời. Rồi cha bỗng lặng lẽ đi về nơi xa
nhớ công cha biển trời. Lời cha vẫn còn đó nhưng mà cha nơi

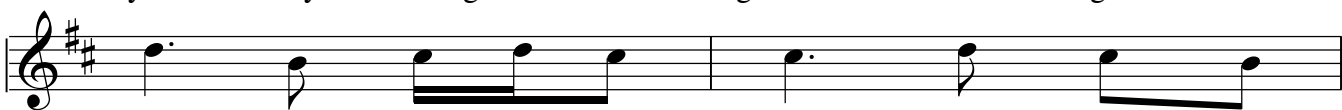
xôi. Đi về nơi cuối trời, đi một mình đơn côi. ĐK: Còn
đâu. Chân trời đang tím mầu chỉ còn là cơn đau.

đâu giờ còn đâu nữa tháng năm vụt qua mắt cha nhạt nhòa bên con thuở

ấy vỗ về yêu thương. Còn đâu giờ còn đâu nữa người cha thân

yêu đời con sẽ bơ vơ bước chân trần

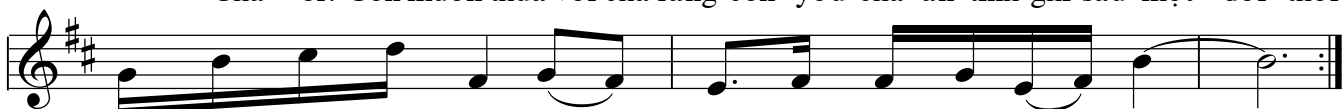
thờ bỗng nghe đại khờ vỗ về tuổi thơ.

(Hu _____ Hu _____).

CODA: Cha ơi! Con muốn thưa với cha rằng bao năm qua con làm cho cha buồn phiền giờ
Cha ơi! Con muốn thưa với cha rằng con yêu cha ân tình ghi sâu một đời thời

đây con muốn đáp đền nhưng mà cha nay có còn đâu?
gian không thể xóa nhòa giữa đời con luôn nhớ về cha.